

ת"פ 16379/02/14 - מדינת ישראל נגד ארז סבג - נדון, כפיר בן אבו - בעצמו, נועם אליגון

בית משפט השלום בבאר שבע

20 אפריל 2015

ת"פ 16379-02-14 מדינת ישראל נ' סבג ואח'

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יערי דרעי

נגד

הנאשמים

1. ארז סבג - נדון

ע"י ב"כ עו"ד שי ברגר

2. כפיר בן אבו - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד שי שורר בשם עו"ד

נועם אליגון

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין לנאשם 2

הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן. על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן בין הנאשם 1 לבין הסוכן המשטרתי הייתה היכרות מוקדמת. ביום 31.12.13 וכן ביום 2.1.14 שוחחו הנאשם 1 והסוכן ביחס למכירה אפשרית של סם מסוג קוקאין במחיר של 270 ₪ לגרם. עוד סיכמו השניים את מילת הקוד "טרנינג" בה ישתמשו השניים לצורך ביצועה של עסקת סם. על פי המתואר בעובדות 3-8 לכתב האישום המתוקן, ביום 9.1.14 שוחח הסוכן עם הנאשם 1 וסיכמו על מכירתם של "10 טרנינגים".

בהמשך למתואר לעיל, התקשר הנאשם 1 לסוכן ומסר לו את מספר הטלפון של נאשם 2 תוך שציין כי "הוא יודע שאתה כבר צריך להגיע" וכן סיכם עמו שאת הכסף עבור הסמים ימסור לנאשם 2. בשיחה נוספת הודיע הנאשם 1 לסוכן כי הנאשם 2 מחכה לו ושיתקשר אליו. הסוכן התקשר לנאשם 2 אשר הכוין אותו למקום הימצאו בשכונת נווה חורש בדימונה.

הסוכן הבחין בנאשם 2 אשר סימן לו עם ידו. השניים נפגשו לחצו ידיים והנאשם 2 אמר לסוכן כי: "שומע אחי, זה פה מאחורי הארונית, תכניס את היד תיקח את זה". הסוכן פנה לנאשם 2 ושאל אותו: "איך העניין? האם המשקל

בסדר? " וזה ענה לו : " בן זונה". במעמד האמור, העביר הסוכן לנאשם 2 סך של 2700 ₪.

הסוכן יצא מהרכב וחיפש את הסמים מאחורי הארונות אולם לא מצא דבר. הסוכן סימן לנאשם 2 שהיה עדיין בסמיכות למקום כי הוא אינו מוצא את השקית. הנאשם 2 הגיע בריצה לסוכן, הכניס את ידו מאחורי הארונות, הוציא משם שקית שקופה ובתוכה 9.92 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין והעבירה לסוכן. בהתאם להסדר בין הצדדים, המדינה הגבילה עצמה לעונש של 7 חודשים מאסר בפועל ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של המשיב שבפניי הוגשו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון מיום 15.12.14 עולה כי מדובר בנאשם בן 26 נשוי ואב לתינוק בן שנה וחצי. לדבריו סיים 12 שנות לימוד אולם נוכח מעורבות בפלילי בגיל צעיר קיבל פטור משירות צבאי. זה ערך מאמצים להתגייס ושירת כחייל מקא"מ בתפקיד רס"ר בבסיס פיקוד דרום. טרם מעורבותו בתיק הנוכחי עבד כמסגר. הנאשם שלל שימוש בחומרים משנה תודעה. לפני כשנה וחצי נישא.

לדברי הנאשם החל מעורבות בפלילים בהיותו נער וער רקע רצונו להתגייס עשה מאמצים לסגור תיקים אלה. עיון בגיליון הרשעותיו מלמד כי אכן תיקים אלו נסגרו. הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2010 בגין מעורבותו בעבירת אלימות אותה ביצע היותו קטין (ת.פ 1148/2008). הואיל והנאשם סירב בזמנו לשתף פעולה עם שירות המבחן זה לא בא בהמלצה טיפולית ובית המשפט הטיל על הנאשם התחייבות ללא הרשעה.

ביחס למעורבותו בתיק הנוכחי זה מודה בביצוע ומביע חרטה וצער על חלקו. לדבריו פעל באופן אימפולסיבי. כיום מבין את הבעייתיות בהתנהלותו ואת השלכות מעשיו על סביבתו הקרובה לרבות הפגיעה שגרם למשפחתו. להערכת שירות המבחן, הנאשם מעורה בחברה שולית והפנים נורמות התנהגות עוברות חוק. נראה כי על רקע חוויה הורית שאינה מטיבה, הרבה לשוטט ברחובות, ולהערכתנו מצא בחברה השולית כמקור להשגת תחושת חום ושייכות. התבגרותו התאפיינה באמביוולנטיות ביחס להפגמת נורמות וכללי התנהגות וכיום נמצא בשלבי גיבוש זהותו העצמית בקו התפר בין ניהול אורח חיים תקין לבין מעורבות שולית. נראה כי נוטה להיגרר מתוך תחושת שייכות, התנהלותו הנה פאסיבית תוך קושי להציב לו ולאחרים גבולות להתנהגותו. נוכח כך שהנאשם הביע רצון לבחון את התנהלותו הבעייתית זה השתתף בסדנת הכנה לטיפול ביום 29.10.14 ושיתף בה פעולה באופן מלא. לאור האמור ולאור התרשמות שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים הנם גורם מרתיע עבורו זה נמצא מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת השירות. בהתאם לכך נדחו הטיעונים לעונש בשלושה חודשים.

מן התסקיר השני מיום 19.3.15 עולה כי במהלך הדחייה הנאשם הגיע לקבוצה הטיפולית, שיתף פעולה ונראה כי מנסה לסייע לחברי הקבוצה באמצעות ניסיון חייו. זה גילה אכפתיות והיה קשוב לנאמר בקבוצה וצרכיה. עם זאת, לעיתים נקט בדפוס מרצה, התנהגותו התואמת את השלה הראשוני בו נמצא כמו את דפוסי התנהגותו הקודמים. להערכת שירות המבחן, הנאשם יכול להירתם ולהפיק תועלת מהשתתפות בקבוצה הטיפולית. לאור האמור, שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבחן לצד עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה. שירות המבחן מצוין כי בשליחתו של הנאשם לעונש מאסר מאחורי סורג וברח קיים סיכון לנסיגה במצבו ולהעמקת דפוסי חשיבה שוליים.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניו הכתובים לעונש הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם כפי ששאלו נלמדים מעובדות כתב האישום המתוקן. זה הפנה לחלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע עסקת הסמים, לכמות הסם ולסוגו. אלה כאלה מלמדים אליבא דידו על מעורבות עמוקה בעסקי הסמים. לדבריו בעבירות בכגון דא, ועל פי הפסיקה הנוהגת, על נסיבותיו האישיות של הנאשם לסגת אל מול שיקולי הגמול וההרתעה. יוער כי כפי הנראה, בשגגה, נעלמה מעיני המאשימה העובדה כי בתיק זה, הושג הסדר טווח של תקרת עונש בת 7 חודשים ועל כן זו עתרה למתחמים שקבלתם תביא לחריגה מההסדר. בנסיבות אלו, בית המשפט יתעלם מאותם מתחמים, ואותן נסיבות לחומרא תילקחנה בחשבון לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם המוסכם.

ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש הפנה לכך שמדובר בנאשם בן 26 ללא הרשעות קודמות שנוצל טלפונית על ידי הנאשם 1 שגדול ממנו בגיל ומעורבותו בעולם הפלילי ככלל, ועולם הסמים בפרט משמעותית. על נאשם 1 נגזרו 18 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים. הנאשם בפנינו הורשע בסיוע לסחר שהעונש בגינו הנו מחצית מהעונש המקסימאלי בגין העבירה המושלמת.

הנאשם נרתם בתקופה מאז שחרורו ממעצר למצוא עבודה, להקים משפחה ולהירדם להליך טיפולי. כך גם לא נפתחו לו תיקים נוספים. בהתאם לתיקון 113 ניתן בשל כל אלה לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. עוד ציין כי עצם ההגבלה ל - 7 חודשים מרמזת גם על האופן בו המדינה רואה את החומרה הפחותה במעשיו של הנאשם. הנאשם מצדו ציין את הדרך הקשה שעבר מאז מעצרו. לדבריו חש בושה ממעשיו, מבין כיום שהיה עליו לנהוג אחרת. זה עובד ומעוניין להשקיע את כל מרצו במשפחתו.

דין והכרעה:

בפתח הדברים יצוין כי שעה שמדובר בהסדר טווח, סבורני כי זה חוסה תחת אותם כללי יסוד הנוגעים להסדרי טיעון. במצב דברים שכזה אין חובה לעבור בכל "התחנות" אשר מורנו תיקון 113, היינו קביעת מתחם עונש הולם ללא קשר להסדר, ובהמשך קביעת עונשו של הנאשם בגדרי אותו מתחם. בהקשר לכך ראה בין היתר, בת"פ 27505-06-12 כב' השופט יועד כהן וכן ת"פ 5093-02-10 מדינת ישראל נ' גיאמי (18.2.13) מאת כב' השופט אינפלד וכן ע"פ 512/13 פלוני נגד מדינת ישראל, שם בימ"ש העליון מציין כי מתחם ענישה משקף קביעה נורמטיבית של בימ"ש בעוד טווח ענישה משכלל את כוח המיקוח של הצדדים הכולל בין היתר אינטרסים שונים העומדים בבסיס קיומם של הסדרי טיעון.

בעניינו, יש לומר כי המתווה העונשי שתקרתו 7 חודשים מקל עם הנאשם אולם זה איננו בלתי סביר באופן המצדיק את התערבותו של בית המשפט. בשל כך גם לא ייקבע מתחם עונש הולם. ודוק, רבים מאותם שיקולים הנודעים לקביעת המתחם יילקחו בחשבון לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המסגרת העונשית.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר

החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם.

בבואו של בית לקבוע עונשו של הנאשם בגדרי הטווח העונשי לקולא הרי שיש ליתן הדעת לנטילת האחריות על מעשיו, הודאה שיש בה כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר. המדובר בנאשם שאין לחובתו הרשעות קודמות למעט רישום ללא הרשעה מבית משפט לנוער בגין עבירת אלימות. הנאשם עבד כאמור עובר למעצרו ואף נרתם להליך טיפולי קבוצתי כארבעה חודשים במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן סבור כי הגם שהנאשם נמצא בשלב ראשוני זה יכול להירתם מההליך הטיפולי. הנאשם התחתן, נולדה לו תינוקת ומאז שחרורו לפני כשנה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

מנגד ולחומרא יש ליתן הדעת ראשית לגישה המחמירה בה רואים המחוקק ובתי המשפט את עבירות הסמים. ר' בעניין זה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים". עוד ראה בעניין זה רע"פ 2557/12 תמם פרדי נ' מדינת ישראל (5.4.13), ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, רע"פ 1720/11 גליק נ' מדינת ישראל.

בעפ"ג 16014-11-14 מחוזי תל אביב דובר על סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (38 ג') והחזקתו, כאשר הסיוע התבטא בהעברת הסם מפלוני לאלמוני. כב' השופטת ברלינר מציינת כי: **"אין לך ערכאה בבתי המשפט במדינת ישראל שלא אמרה את דברה באשר לצורך להילחם בנגע הסמים, ותפקידו של בית המשפט במלחמה סיופית זו. גם במקרה שבפנינו התפקיד העיקרי של בית המשפט הוא לומר בקול צלול, כי כמויות כאלה של סם שהחליפו ידיים יענשו ויהא חלקו של העברייני אשר יהיה".** בסופם של דברים בית המשפט קובע כי מתחם עונש של 9-18 אינו ראוי וקובע תחתיו מתחם עונש הנע בין 12-14 חודשים מאסר בפועל.

עבירת הסיוע בה הורשע הנאשם נמצאת במדרג הגבוה של עבירת הסיוע ובמה דברים אמורים :

ראשית יש לתת הדעת לכך שמדובר בסם קוקאין הנמנה על הסמים הקטלניים. כמות הסם הנה גבוהה באופן יחסי ומגיעה לכדי כמעט 10 גרם נטו, כמות ממנה ניתן להכין עשרות מנות סם וכמות העולה פי 30 מהחזקה שנקבעה ככזו שנועדה לצריכה עצמית. כך גם סכום הכסף בגין אותו סם על סך 2700 ₪ אינו מבוטל כלל ועיקר.

אכן הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים נוכח השימוש בסוכן משטרתי אולם הנזק הפוטנציאלי הכרוך בהגעת סם לציבור המשתמשים ברור ועל פני הדברים. הגם שבעבירות של סחר בסם, אין לנגד אינו של בית המשפט קורבן במובן

"הקלאסי", הרי שמדי יום ביומו מגיעים לבית המשפט נאשמים שכל הונם ירד לטמיון לצורך מימון הסם, בהעדרו, אילו מבצעים עבירות ולא אחת, פוגעים ומאיימים על האנשים הקרובים להם והכל לצורך מימון הסם. בבואו של בית משפט לגזור עונשו של מי המעורב בהפצת הסמים, עליו לשים את מול עיניו את כל אותם צרכני סם, ואת כל אותן תופעות הנלוות לשימוש בסמים.

הנאשם אינו צורך סמים ומעורבותו נועדה לצורך עשיית רווח כלכלי קל על חשבון בריאותו של הציבור. בכך יש לאבחן עניינו לחומרא על פני אותם נרקומנים אשר מונעים מתוך אותה התמכרות לסם והצורך במימונה.

עוד יש לתת ביטוי לחלקו המהותי של הנאשם אגב סיועו לנאשם 1. כאמור שיחת הטלפון מול נאשם 1 בה זה ביקש 10 טרנינגים (שכוונתו ל 10 גרם קוקאין) נעשית בשעה 13:56. הנאשם 1 מציין כי אינו מצוי בדימונה שאם לא כן היה מוסר הסם בעצמו וזאת תוך הפנייתו לנאשם 2. תוך שעה ורבע מאותה שיחת טלפון כבר הנאשם 1 מודיע לסוכן שייפגש עם הנאשם 2 לצורך ביצוע העסקה. נתון זה מלמד כי גם אם הנאשם 2 אינו מחזיק הסם ברשותו זה לכל הפחות בעל זמינות גבוהה אליו.

עצם ביצוע עסקאות תוך מעורבות של יותר מנאשם 1 יש בה כדי להקל על ביצועה מחד ולהקשות על גילוי מלוא המעורבים. העסקה עצמה נעשית כאשר הנאשם 2 נוקט משנה זהירות המלמדת על הפנמתם של דפוסים עברניים כאשר זה מפנה את הסוכן למקום בו הסליק הסמים מבעוד מועד חלף מסירתו באופן ישיר.

הנאשם הוא זה שבפועל מעביר את הסם לסוכן ומקבל את הכסף עבור הסמים.

בשים לב למתואר לעיל, הרי אלמלא אותה מסגרת עונשית וחרף אותם נתונים לקולא מן הראוי היה לגזור על הנאשם עונש חמור יותר מזה של 7 חודשים מאסר בפועל ולמצער עונש קרוב לכך. תקרת העונש בת 7 חודשים יש להניח משכללת את אותם נתונים לקולא שהיו ידועים לצדדים עוד בטרם קבלתו של התסקיר.

ב"כ הנאשם מציין כאמור כי גזירת עונשו של הנאשם 2 מהעונש בן 18 חודשים שנגזר על הנאשם 1 מחייבת אף היא קבלת העתירה העונשית של עונש בעבודות שירות. הדברים מכוונים לכך שלנאשם 1 עבר פלילי מכביד, והעונש שהוטל עליו כולל בחובו הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים כאשר יוחסה לו עבירת סחר ולא סיוע לסחר. אין בידי לקבל טיעון זה: העונש בעניינו של הנאשם 1 הנו "עונש סגור" שהובא לאישורו של בית המשפט. במצב דברים שכזה חלה הלכת פלוני והכללים הנוגעים לכיבודם של הסדרי טיעון ולפיהם רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בית המשפט יתערב בהסדר. כיבודו של הסדר אין פירושו כי זה העונש הראוי או שזה העונש שבית המשפט היה גוזר לו היו טוענים לפניו באופן חופשי. כך גם יצוין כי מטבעם של דברים בית המשפט אינו נחשף למלוא התמונה הראייתית או למלוא השיקולים שעמדו ביחס לנאשם 1.

לא נעלמה מעיני בית המשפט המלצתו של שירות המבחן אולם כידוע המלצת שירות מבחן כשמה כן היא. בעוד שירות המבחן שם לנגד עיניו על דרך הכלל את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת מאפייניו, על בית משפט לכלול במסגרת שיקוליו גם את האינטרס הציבורי ויתר שיקולי הענישה הצריכים לעניין. לא די להשתמש ברטוריקה מחמירה ויש לצקת

תוכן באמירות לפיהן בעבירות סמים על יש ליתן דגש על שיקולי גמול והרתעה.

אכן הנאשם התחתן ונולדה לו תינוקת, אולם את המיוחס לו בכתב האישום ביצע לאחר שכבר מיסד את הזוגיות שלו עם בת זוגו. אותה ברית נישואין לא היה בה כדי להוות קו פרשת מים עבור הנאשם. כך גם מבלי להקל ראש במשקלו של ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, הרי שאין המדובר בנאשם אשר אגב ההליך שולב במסגרת טיפולית סגורה לתקופה של חודשים רבים לצורך טיפול בהתמכרות. למעשה המדובר במפגשים קבוצתיים ושיחות אישיות על פני תקופה של כארבעה חודשים. אין בידי בית משפט לקבל ההנחה לפיה עצם שליחתו של נאשם למאסר כמוה כביטול מוחלט של כל הכלים אותם רכש במסגרת ההליך הטיפולי, בפרט כאשר במקרה שלפני ממילא מדובר בתקופת מאסר שאינה ארוכה יחסית.

בנסיבותיו של תיק זה, עונש של עבודות שירות לא יהיה בו כדי ליתן מענה לחומרת מעשיו של הנאשם, בכלל זאת לשיקולי הגמול וההרתעה. הטווח המוסכם בין הצדדים משכלל בתוכו את כל אותן נסיבות רבות הפועלות לזכותו של הנאשם תוך מיצוי נקודות החוזק והחולשה של המאשימה מחד ושל ההגנה מנגד. כפי שצוין לעיל, הרף העליון לו עותרת המאשימה יש בו כדי להקל עם הנאשם ומן הראוי היה לגזור עליו עונש גבוה ממנו. לצד האמור לעיל, ולו לפני משורת הדין ומתוך רצון לעודד את לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו לא אאמץ תקרת הרף המוסכם, הגם שנכון היה לעשות כן.

מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 03.02.14 עד ליום 11.03.14.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.
- ד. 4,500 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.15.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 6

מעכב ביצוע גזר הדין עד ליום 20.05.15, במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב בכלא אהלי קידר, מדור קליטה. הערבויות הכספיות הקיימות בתיק תיוותרנה בעינן.

ככל שלא יוגש ערעור, שב"ס יבצע הליך קליטה "מבחוץ".

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט